

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: M. K. H.,** zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Příkop 8, Brno, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2002, č. j. OAM - 12033/VL - 11 - ZA04 - 2001, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 2. 2004, č. j. 55 Az 301/2003 - 76,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 17. 2. 2004, č. j. 55 Az 301/2003 - 76, byla odmítnuta žaloba žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2002, č. j. OAM - 12033/VL - 11 - ZA04 - 2001, kterým stěžovateli nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), s tím, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 tohoto zákona. Soud své usnesení odůvodnil tím, že stěžovatel neodstranil vady žaloby ani přes výzvu soudu

podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a proto tato vada bránila meritornímu přezkoumání žaloby.

Včas podanou kasační stížností a v jejím doplnění brojí stěžovatel proti shora uvedenému usnesení Krajského soudu v Brně. V ní uvádí, že žaloba obsahovala základní náležitosti podání podle § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. a také základní náležitosti žaloby vymezené v § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s. Vyslovil nesouhlas s rozhodnutím žalovaného, které považuje za nezákonné. Tvrdí, že se v žalobě vyjádřil i k tomu, z jakých skutkových důvodů se domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného. K těmto důvodům se navíc vyjádřil i během řízení o udělení azylu. Tyto námitky lze podřadit pod důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., podle kterého lze namítat nezákonnost rozhodnutí soudu o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že se k ní vzhledem k jejímu obsahu nebude vyjadřovat.

Nejvyšší správní soud po zjištění, že kasační stížnost je podána včas a že je přípustná, přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud vzal za prokázané, že stěžovatel učinil podání, které označil jako odvolání, a které bylo doručeno žalovanému dne 29. 11. 2002. V něm uvádí, že vzhledem k předchozím pohovorům, ve kterých uváděl, že je vojenský zběh, který v době aktivní služby utekl do jiných států, si myslí, že mu hrozí vysoký trest, možná i výjimečný, který v jeho vlasti není nic neobvyklého. Současně konstatuje, že vzhledem k udaným časovým rozmezím je jasné, že nevykonal ani základní službu, natož, aby byl vojákem z povolání. V závěru apeluje na humanitu, „neboť v nápravných zařízeních není jen možnost nelidského zacházení, je to i veřejným tajemstvím“.

Žalovaný toto podání posoudil jako opravný prostředek proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), ve znění účinném do 31. 12. 2002, a postoupil ho Vrchnímu soudu v Praze. Tento soud věc po nabytí účinnosti soudního řádu správního postoupil Krajskému soudu v Brně, který opravný prostředek v souladu s čl. II bod 1 zákona č. 519/2002 Sb. a s § 129 odst. 2 s. ř. s. posoudil jako žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., vyzval stěžovatele usnesením ze dne 12. 5. 2003, č. j. 55 Az 301/2003 - 11, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnil a upřesnil své podání ze dne 29. 11. 2002 tak, aby bylo zřejmé označení výroků rozhodnutí, které napadá, označení žalobních bodů, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, dále jaké důkazy k prokázání svých tvrzení navrhuje provést a aby uvedl návrh výroku rozsudku. Současně stěžovatele ve výroku poučil, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, soud řízení o tomto podání odmítne.

Uvedená výzva soudu byla stěžovateli zaslána na adresu, kterou uvedl v žalobě. Protože nebyl zastižen, byla zásilka podle § 42 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 4 o. s. ř., ve znění účinném do konce roku 2004, uložena dne 4. 9. 2003 na poště. Jelikož si stěžovatel zásilku nevyzvedl, je třeba mít podle výše uvedených ustanovení za to, že zásilka byla doručena desátý den ode dne uložení. Protože však 14. 9. 2003 byla neděle, platí podle § 40 odst. 3 s. ř. s., že posledním dnem lhůty je nejblíže následující pracovní den, tj. pondělí 15. 9. 2003. Stěžovatel proto mohl odstranit nedostatky žaloby do 30. 9. 2003. Jelikož

tak neučinil, krajský soud žalobu usnesením ze dne 17. 2. 2004, č. j. 55 Az 301/2003 - 76, odmítl.

Podle § 71 odst. 1 s. ř. s. žaloba musí kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) obsahovat označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známy, označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, žalobní body, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést a návrh výroku rozsudku. Odstavec druhý tohoto ustanovení pak stanoví, že k žalobě žalobce připojí jeden opis napadeného rozhodnutí. Žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Sporné ve věci je, zda žaloba skutečně vykazovala vady, pro které nebude možno v řízení pokračovat, jak uvedl krajský soud.

Ze shora uvedeného podání stěžovatele nevyplývá, v jakém rozsahu napadá rozhodnutí žalovaného. Uvádí-li zde nějaké skutečnosti, jsou nanejvýš nejasné a ani z nich není zřejmé, jaký mají vztah k nezákonnosti napadeného správního rozhodnutí; to stěžovatel konkrétně neuvádí ani v kasační stížnosti. Některá skutková tvrzení jsou dokonce protichůdná, když stěžovatel uvádí, že byl vojenským zběhem a současně, že ani nevykonal základní vojenskou službu. Nelze proto souhlasit s tvrzením stěžovatele, že žaloba obsahovala žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Ze žaloby není ani zřejmý rozsah, v jakém rozhodnutí žalovaného napadá. Krajský soud v Brně proto nepochybil, jestliže vyzval stěžovatele k odstranění vad podání. Jeho výzva má stanovenou formu a obsahuje veškeré náležitosti stanovené zákonem, včetně poučení o následcích nevyhovění. Jelikož je soud vázán při svém rozhodování žalobními body (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), je jejich uplatnění v žalobě podmínkou řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Jejich nedostatek proto nelze nahradit vyjádřeními před správním orgánem. Pro nedostatek žalobních bodů v žalobě tedy není možné v řízení pokračovat. Jelikož stěžovatel poté, co mu výzva byla řádně doručena, neodstranil vady podání ve stanovené lhůtě, nemohl krajský soud postupovat jinak, než jeho žalobu podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout. V postupu Krajského soudu v Brně proto nelze shledat nezákonnost.

Nejvyššímu správnímu soudu tedy z výše uvedených důvodů nezbylo, než kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítnout.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Protože žalovaný, který měl úspěch ve věci, žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že se žalovanému náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 15. září 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu